

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Retsudvalg

Dato: 3. december 2012
Enhed: Primær Sundhed
Sagsbeh.: SUMLFI
Sags nr.: 1210675
Dok nr.: 1093069

Folketingets Retsudvalg har den 17. oktober 2012 stillet følgende spørgsmål nr. 123 (Alm. del) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed endeligt besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Spørgsmål nr. 123:

"Vil ministeren eventuelt med bidrag fra justitsministeren og på baggrund af, at de danske myndigheder har beslaglagt en rekordstor mængde dopingstoffer (i alt 240.155 piller eller ampuller og 11 kilo uforyndede dopingmidler) kommentere artiklerne 'Danmark som smørhul for dopingkriminelle' og 'Dopingbagmænd bliver måske nemmere at afsløre', som blev bragt i bladet "Dansk Politi" nr. 7 (2012), og i den forbindelse redegøre for om regeringen nu er parat til at sikre, at straffniveauet i Danmark kommer op på højde med vores nabolande? (der henvises desuden til artikler i Politiken den 15. oktober 2012 på forsiden og på side 12)."

Svar:

Jeg har indhentet bidrag til besvarelsen fra Justitsministeriet.

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigsadvokaten, der har oplyst følgende:

"1. Jeg afgav i februar 2012 en udtalelse om overtrædelse af lov om forbud mod visse dopingmidler til Justitsministeriet. Baggrunden for udtalelsen var en række spørgsmål, som Folketingets Retsudvalg havde stillet Justitsministeriet og Sundhedsministeriet. Spørgsmålene vedrørte bl.a. antallet af sager om overtrædelse af lov om forbud mod visse dopingmidler, straffniveauet i sådanne sager og politiets efterforskningsmuligheder i disse sager. Udtalelsen blev i februar 2012 i forbindelse med besvarelsen af spørgsmål nr. 128 fra Folketingets Retsudvalg oversendt til Folketingets Retsudvalg.

Jeg havde til brug for min udtalelse gennemgået trykt retspraksis vedrørende overtrædelser af lov om forbud mod visse dopingmidler, ligesom jeg havde foretaget et elektronisk udtræk fra politiets sagsbehandlingssystem (POLSAS) med henblik på at belyse antallet af anmeldelser, sigtelser, tiltaler og afgørelser i sager om overtrædelse af lov om forbud mod visse dopingmidler.

Herudover havde jeg til brug for min udtalelse anmodet Rigspolitiet og samtlige politikredse om en udtalelse om erfaringerne med efterforskningen og behandlingen af dopingsager, ligesom jeg havde anmodet SKAT om oplysninger om et indsatsprojekt, som SKAT har iværksat i relation til overtrædelser af lov om forbud mod visse dopingmidler.

Det fremgik af Rigspolitiets udtalelse, at det var Rigspolitiets vurdering, at overtrædelser af lov om forbud mod visse dopingmidler i et vist omfang havde tilknytning til personer og netværk med relationer til rocker- og bandemiljøet, der anså indsmugling og distribution af ulovlige dopingmidler som et attraktivt indtjeningsområde. I den forbindelse oplyste Rigspolitiet endvidere, at indsatsen mod organiseret indsmugling og distribution af doping primært skete som led i indsatsen på rocker- og bandeområdet.

Som der nærmere er redegjort for i udtalelsen, fandt jeg på det foreliggende grundlag ikke, at der var anledning til at overveje en yderligere skærpelse af straffene for overtrædelse af lov om forbud mod visse dopingmidler i forhold til den strafskærpelse, som i 2009 blev gennemført ved lov nr. 352 af 6. maj 2009 med henblik på at skærpe straffen for distribution af dopingmidler. Jeg fandt endvidere på det foreliggende grundlag ikke, at der var behov for at udvide politiets efterforskningsmuligheder i disse sager.

2. I min udtalelse af 9. februar 2012 tilkendegav jeg, at jeg sammen med Rigspolitiet løbende ville følge udviklingen på området med henblik på at vurdere, om der måtte opstå grundlag for at tage de nævnte spørgsmål op på ny.

På den baggrund anmodede jeg den 19. oktober 2012 Rigspolitiet om en vurdering af udviklingen på området inden for det sidste år, herunder om det er Rigspolitiets opfattelse, at der er sket en ændring i omfanget af (omfattende) produktion og/eller handel med dopingmidler samt i omfanget af overtrædelser med tilknytning til rocker-/bandemiljøet eller organiseret kriminalitet i øvrigt. Jeg anmodede endvidere om en opgørelse over antallet af beslaglagte dopingenheder de seneste 5 år.

Rigspolitiet har oplyst, at det fortsat er Rigspolitiets opfattelse, at overtrædelser af lov om forbud mod visse dopingmidler i et vist omfang har tilknytning til personer og netværk med relationer til rocker- og bandemiljøet, der anser indsmugling og distribution af ulovlige dopingmidler som et attraktivt indtjeningsområde.

Rigspolitiet har endvidere oplyst, at den politimæssige indsats mod organiseret indsmugling og distribution af doping fortsat primært sker som led i den prioriterede indsats på rocker- og bandeområdet, og at indsatsen gennemføres inden for rammerne af Rigspolitiets nationale operationsplan om politiets indsats mod kriminalitet og voldelige konflikter med udspring i rocker- og bandemiljøer.

Rigspolitiet har fremsendt nedenstående oplysninger vedrørende omfanget af anmeldelser, sigtelser og fældende afgørelser for 2011 og de første tre kvartaler i 2012.

2011	1. kvartal	2. kvartal	3. kvartal	4. kvartal	I alt 2011
Anmeldelser	308	295	302	296	1.201
Sigtelser	313	279	295	307	1.194
Fældende afgørelser	286	286	276	356	1.204

2012	1. kvartal	2. kvartal	3. kvartal	4. kvartal	I alt 2012
------	------------	------------	------------	------------	------------

Anmeldelser	281	264	248	-	793
Sigtelser	290	270	248	-	808
Fældende afgørelser	317	289	263	-	869

Det bemærkes, at det ikke på baggrund af ovenstående tabeller er muligt at angive, hvor mange af de anmeldte sager i det enkelte år der har ført til sigtelse og domfældelse mv. Dette skyldes, at der ikke nødvendigvis er rejst sigtelse eller afsagt dom mv. samme år, som anmeldelsen er modtaget.

Rigspolitiet har endelig oplyst, at det ikke er muligt at opgøre antallet af beslaglagte dopingenheder for de sidste fem år. Dette skyldes, at Rigspolitiet først begyndte registreringen af beslagene den 1. august 2010.

På den baggrund har Rigspolitiet oplyst følgende om antallet af beslaglagte enheder:

Periode	Antal enheder beslaglagt i alt
1. august 2010 – 31. december 2010	76.822,50
1. januar 2011 – 31. december 2011	164.713,50
1. januar 2012 – 31. oktober 2012	245.405,00

Det bemærkes, at tallene er baseret på manuelle indberetninger til Rigspolitiet fra politikredsene, hvorfor tallene kan være behæftet med en vis usikkerhed.

Herudover har Rigspolitiet gjort opmærksom på, at den markante stigning i antal beslaglagte dopingenheder fra 2011 til 2012 skyldes, at toldmyndighederne den 8. april 2012 i Kastrup Lufthavn antraf en person i besiddelse af 100.590 dopingenheder.

3. I relation til straffniveauet i sager om overtrædelse af lov om forbud mod visse dopingmidler skal jeg bemærke, at der som nævnt i 2009 blev gennemført en lovændring med henblik på at skærpe straffen for distribution af dopingmidler.

Jeg skal endvidere bemærke, at der inden for rammerne af den eksisterende lovgivning kan ske en skærpelse af straffen, når der er tale om f.eks. overdragelse af større mængder ulovlige dopingmidler eller systematisk eller organiseret overdragelse/distribution, og at Rigsadvokaten ikke er bekendt med sager, hvor den nuværende strafferamme på 2 års fængsel i lov om forbud mod visse dopingmidler skulle have været utilstrækkelig.

Herudover skal jeg bemærke, at straffniveauet i sager om overtrædelse af lov om forbud mod visse dopingmidler efter min opfattelse må antages at være fastsat bl.a. ud fra en vurdering af, at udbredelse af dopingmidler ikke kan anses for kriminalitet af samme alvorlige karakter som f.eks. handel med narkotika, der kan skabe en stærk og ødelæggende afhængighed, og som anvendes

af personer, der i almindelighed må anses for at være en langt svagere og mere belastet og udsat gruppe end personer, der anvender dopingmidler.

Der kan i den forbindelse henvises til forarbejderne til lov nr. 352 af 6. maj 2009, hvor det anføres, at straffniveauet i sager om salg eller besiddelse med henblik på videreoverdragelse af 1.000 enheder eller derover allerede forekom relativt højt sammenlignet med f.eks. narkotikakriminalitet.

Jeg er – som også anført i min udtalelse fra februar 2012 – ikke umiddelbart bekendt med oplysninger, der giver grundlag for en ændret vurdering af udbredelse af dopingmidler i forhold til eksempelvis udbredelse og distribution af narkotika.

Samlet set er det på det foreliggende grundlag derfor fortsat min opfattelse, at der ikke er anledning til at overveje en yderligere skærpelse af straffene for overtrædelse af lov om forbud mod visse dopingmidler i forhold til den strafskærpelse, som blev gennemført i 2009 vedrørende forhandling, udlevering eller fordeling af dopingmidler. Der henvises i øvrigt til afsnit 6.2. i min udtalelse fra februar 2012.

4. Med hensyn til spørgsmålet om behovet for at udvide politiets efterforskningsmuligheder i sager på dopingområdet skal jeg indledningsvis bemærke, at politiet ved efterforskningen af en sag om overtrædelse af lov om forbud mod visse dopingmidler efter de gældende regler vil kunne anvende en række forskellige efterforskningsmuligheder, herunder ransagning hos en mistænkt i medfør af retsplejelovens § 793 og beslaglæggelse af eventuelle fund af dopingmidler, jf. retsplejelovens § 801.

Jeg skal endvidere bemærke, at politiet i den (forholdsvis store) del af sagerne, der kommer til politiets kendskab i forbindelse med efterforskning af anden kriminalitet, f.eks. grov narkotikakriminalitet, i forbindelse med telefonaflytninger mv. også vil kunne få oplysninger vedrørende overtrædelser af dopinglovgivningen, og at sådanne oplysninger vil kunne bruges i politiets videre efterforskning af sagen og efter omstændighederne også som bevis i retten, jf. retsplejelovens § 789.

Som det fremgår af min tidligere udtalelse, pkt. 6.3., anførte enkelte politikredse i deres udtalelser, at indførelse af en adgang til at foretage indgreb i meddelelseshemmeligheden ved efterforskningen af sager om overtrædelse af lov om forbud mod visse dopingmidler antagelig ville kunne bidrage til at tilvejebringe yderligere beviser i sådanne sager.

Heroverfor står imidlertid, at et indgreb i meddelelseshemmeligheden er et meget intensivt straffeprocessuelt tvangsindgreb, og at en adgang til at foretage telefonaflytning mv. på yderligere retsområder efter min opfattelse kun bør gennemføres, hvis en afvejning af kriminalitetens art og grovhed over for indgrebets intensitet tilsiger det.

Hidtil har indgreb i meddelelseshemmeligheden i form af telefonaflytning mv. først og fremmest været anvendt ved de alvorligste lovovertrædelser med en strafferamme på 6 års fængsel og derover samt visse særlige overtrædelser af

straffe- og udlændingeloven, hvor man efter en konkret vurdering har fundet, at der var et helt særligt behov for at kunne iværksætte telefonaflytning mv.

I den forbindelse skal jeg også bemærke, at der efter de gældende regler ikke er adgang til at foretage telefonaflytning mv. i sager om overtrædelse af lov om euforiserende stoffer, der – ligesom lov om forbud mod visse dopingmidler – har en strafferamme på fængsel indtil 2 år, men kun i de grove narkotikasager, der er omfattet af straffelovens § 191 med en strafferamme på fængsel indtil 10 år og under skærpende omstændigheder fængsel indtil 16 år.

En adgang til at foretage telefonaflytning mv. i sager om overtrædelse af lov om forbud mod visse dopingmidler ville således medføre en adgang til efterforskning af sådanne sager, som ikke kan benyttes i sager om overtrædelse af lov om euforiserende stoffer.

I den forbindelse skal jeg også henvise til, at flere politikredse i deres udtalelser til brug for min udtalelse fra februar 2012 anførte, at de eksisterende efterforskningsmuligheder på det foreliggende grundlag vurderedes at være tilstrækkelige til at kunne efterforske og behandle sager om ulovlig besiddelse og videreoverdragelse mv. af dopingmidler, og at ingen politikredse gav eksempler på sager, der måtte opgives, fordi der ikke var mulighed for at foretage visse straffeprocessuelle tvangsindgreb som f.eks. indgreb i meddelelshemmeligheden.

På det foreliggende grundlag er der således efter min opfattelse fortsat ikke anledning til at overveje en udvidelse af politiets efterforskningsmuligheder i sager om overtrædelse af lov om forbud mod visse dopingmidler.

5. Afslutningsvis bemærkes, at jeg sammen med Rigspolitiet fortsat vil følge udviklingen på området, herunder ved drøftelser i anklagemyndighedens Fagudvalg om Organiseret Kriminalitet, hvor bl.a. alle politikredse er repræsenteret, og i Rigspolitiets Nationale Følgestab vedrørende politiets indsats mod kriminalitet og voldelige konflikter med udspring i rocker- og bandemiljøet med henblik på at vurdere, om der måtte opstå grundlag for at tage de nævnte spørgsmål op på ny.”

I forlængelse heraf kan jeg oplyse, at Kulturministeriet til brug for besvarelsen af spørgsmålet har oplyst følgende om det generelle arbejde i forhold til at bekæmpe dopingmisbrug:

”Arbejdsgruppen om dopingkontrollen i motions- og fitnesscentre har udfærdiget en rapport, som indeholder en række anbefalinger til, hvordan man kan forbedre dopingkontrollen i motions- og fitnesscentre i Danmark.

Som opfølgning på rapporten lagde regeringen i juni 2012 bl.a. op til mere fleksible aftalemuligheder mellem motions- og fitnesscentre og Anti Doping Danmark, således at flere centre vil indgå en frivillig aftale med Anti Doping Danmark om dopingkontrol/forebyggelse af doping. Regeringen vil endvidere indføre regler, der bidrager til, at personer, der har modtaget en dopingsanktion, ikke kan træne videre i andre motions- og fitnesscentre.

På baggrund af rapportens anbefalinger har regeringen besluttet at fortsætte dopingbekæmpelsen i de kommercielle motions- og fitnesscentre ad frivillighedens vej og iværksætte 8 konkrete tiltag, som intensiverer kampen mod doping i motions- og fitnesscentre, eksempelvis ved oprettelse af et register over dopingsanktonerede. Lovforslag om oprettelse af et sådant register forventes fremsat i januar 2013.”

Jeg kan henholde mig til Justitsministeriets og Kulturministeriets bidrag til besvarelsen.

Med venlig hilsen

Astrid Krag / Louise Filt